

Unitat

Organ del Partit Socialista Unificat de Catalunya

SETMANARI. N. 68. Preu 5 fr.-27 de setembre del 1946-Redacció i Administració: 8, Av. Mathurin Moreau. Bureau 19. PARIS XIX

Josep STALIN es pronuncia contra els provocadors de guerra i el xantatge atòmic

Responen a les preguntes del corresponent a Moscu del diari londinenc «Sunday Times» Alexandre Werth, el camarada Stalin ha dit:

PREGUNTA: Creieu realment en el perill d'una nova guerra del qual parlen tants d'irresponsables escampats pel món? Quines mesures caldria pre-

dre per a impedir la guerra si és que existeix un tal perill?

RESPOSTA: Són principalment els agents dels serveis d'informació militars i polítics, així com llurs escassos amics civils, aquells que propalen els rumors d'una nova guerra. Aquests rumors són necessaris, encara que només sigui per:

Primer. Intimidador, amb l'espantall de la guerra, certs polítics ingenuos dels grups en presència per tal d'ajudar així llurs governs respectius a arrencar més concessions a les parts en presència.

Cal fer una distinció molt clara entre aquests rumors d'una nova guerra que forma la circular avui i el perill real d'un nou conflicte que no existeix en l'hora actual.

PREGUNTA: Creieu que la Gran Bretanya i els Estats Units creuen a consciència l'encerclament capitalista de la Unió Soviètica?

RESPOSTA: No crec que els medis dirigitors de la Gran Bretanya i dels Estats Units poguessin realitzar, fins i tot si ho desitessin, l'encerclament capitalista de la Unió Soviètica, la qual cosa, de totes maneres, no puc afirmar.

PREGUNTA: Tornant al discurs ja poc pronunciat pel senyor Henry Wallace, és que la Gran Bretanya, l'Europa occidental i els Estats Units poden estar segurs que la política soviètica a Alemanya no es convertirà en l'instrument d'objectius russos damunt l'Europa occidental?

RESPOSTA: Considero impossible que la Unió Soviètica se serveixi d'Alemanya contra l'Europa occidental i els Estats Units d'Amèrica. I ho considero impossible, no sols perquè la Unió Soviètica està lligada per un tractat d'assistència mútua contra l'agressió alemanya amb la Gran Bretanya i França i amb els Estats Units per les decisions de la Conferència de Potsdam, sinó també perquè la política que consisteix a militar Alemanya contra l'Europa occidental i els Estats Units significaria que la Unió Soviètica renunciava als seus interessos nacionals fonamentals.

Parlant clar, la política de la Unió Soviètica, en allò que es refereix a la qüestió alemanya, consisteix en la desmilitarització i la democratització d'Alemanya, la qual cosa al meu entendre constitueix una de les garanties essencials per a l'establiment d'una pau sòlida i duradora.

PREGUNTA: Què penseu de l'acusació segons la qual la política dels partits comunistes dels països de l'Europa occidental és edictada per Moscu?

RESPOSTA: Considero que aquesta acusació és absurda i emmanllevada a l'arsenal de fal·làcies de Hitler i Goebbels.

PREGUNTA: Creieu en la possibilitat d'una cooperació duradora i amistosa entre la Unió Soviètica i les democràcies occidentals, a despit de l'existència de divergències ideològiques i en una cooperació amistosa entre els dos sistemes dels quals ha parlat Wallace en el seu discurs?

RESPOSTA: Sense cap mena de dubte, sí!

PREGUNTA: Crec que quan la delegació del partit treballista va venir a Moscu van expressar la vostra confian-

ga en la possibilitat d'establir relacions amistoses entre la Unió Soviètica i la Gran Bretanya. Què és allò que podria ajudar a l'establiment d'aquestes relacions tan desitjades per les grans masses del poble britànic?

RESPOSTA: Tinc realment confiança en la possibilitat d'establir relacions amistoses entre la Unió Soviètica i la Gran Bretanya. L'establiment d'uns tals lligams seria considerablement ajudat pel reforçament de les relacions polítiques comercials i culturals entre la U.R.S.S. i la Gran Bretanya.

PREGUNTA: Creieu que la retirada el més ràpidament possible de les tropes americanes de Xina sigui una cosa vital per a la pau futura?

RESPOSTA: Sí, ho crec.

PREGUNTA: Creieu que el monopoli virtual del qual disposen els Estats Units en el domini de la bomba atòmica constitueix una de les amenaces principals per a la pau?

RESPOSTA: No crec que la bomba atòmica sigui una força tan seriosa com certs polítics tenen tendència a creure. Les bombes atòmiques que tenen els nervis febles i no poden decidir la sortida d'una guerra perquè aquestes bombes són absolutament insuficients per a arribar a aquest objectiu.

Es cert que el monopoli de la possessió del secret de la bomba atòmica representa una amenaça encara que existeixen almenys dos remeis:

- a) El monopoli de la possessió de la bomba atòmica no pot durar molt de temps.
- b) La utilització de la bomba atòmica serà prohibida.

PREGUNTA: Creieu que a mesura que la Unió Soviètica avança en el camí cap al comunisme, no disminuiran les possibilitats d'una cooperació pacífica amb el món exterior en la mesura que això interessa a la Unió Soviètica? És possible el comunisme en un sol país?

RESPOSTA: No dubto que les possibilitats d'una cooperació pacífica, en lloc de minvar, no faran més que augmentar. El comunisme en un sol país és perfectament possible, particularment en un país com la Unió Soviètica.

UN ESDEVENIMENT històric

DEMA farà vuitanta dos anys que es creà a Londres l'Associació Internacional dels Treballadors, és a dir la que fou Primera Internacional. Es bo d'estudiar la situació política actual, d'una manera especial el problema de la unitat obrera i antifascista, a la llum d'aquell importantíssim fet històric.

Llarg i positiu ha estat el camí que la unitat ha recorregut després de la creació de la Primera Internacional!

El desenvolupament històric de les classes socials, de les lluites alliberadores i dels pobles, ha marcat profundament el procés evolutiu de la unitat. Aquesta ha pres altres formes segons les situacions, per bé que en tot moment s'ha posat de relleu la justesa d'una realitat incontestable: la força i el valor de la unitat. Aquesta ha estat, en tot moment, la que ha fet possible les més grans, glòries i decisives victòries.

Amèrica i la creació de la Primera Internacional es concretà pràcticament l'any 1864, ensenyant que la necessitat, d'unió palésat pels treballadors en la lluita contra la burgesia. Les primeres formes de combat es caracteritzaven per ésser isolades, sense cohesió. Després ja foren els obrers d'una mateixa fàbrica, d'una mateixa professió i d'una mateixa població, els que marxaren conjuntament a la lluita contra llurs explotadors.

L'Associació Internacional dels Treballadors va saber plasmar en una realitat els desigs unitaris dels obrers i treballà amb conseqüència revolucionària per a coordinar tots els esforços, així com les diferents tendències i corrents que es manifestaven en el moviment obrer.

En aquesta tasca, així com en la creació del primer organisme d'unitat de la classe obrera, cal fer destacar el paper importantíssim, determinant, que hi jugà el gran Mestre Carles Marx. Fou l'impulsor entusiasta de la Primera Internacional i el que, amb l'aportació del socialisme científic, donà força i vigoria a les lluites proletàries.

Non anys després de la seva creació, la Primera Internacional es va dissoldre. Lenin, en la seva obra «Carles Marx i la seva doctrina», explica aquell fet en els termes següents:

S'havia convertit en una gran «força material» que obria les més grans perspectives d'alliberament social.

El procés unitari continuà desenvolupant-se. La II Internacional fou creada. Fracassà, però, més tard en el mateix moment que els seus dirigents es desviaren del marxisme i s'abocaren d'una manera vergonyosa per viarans reformistes, revisionistes i oportunistes.

El naixement de la Internacional Comunista, de la gloriosa Tercera Internacional, donà un nou impuls al moviment obrer. L'obra de Marx, les grans experiències i ensenyances del «Manifest Comunista» foren posades a la pràctica i desenvolupades pels deixebles més fidels de Carles Marx, per dos altres genis del moviment obrer: Lenin i Stalin.

L'augment d'activitat de la reacció i del feixisme, l'amença que es precisava damunt tots els pobles i que s'accentuà després del triomf de Mussolini a Itàlia i d'Hitler a Alemanya, accelerà el procés unitari a cada país. Els Fronts Populars en foren l'expressió més dinàmica i combatent. Van ésser els mobilitadors de les forces democràtiques, progressives i antifascistes de cada país.

L'odi als comunistes i a la Unió Soviètica, arma de la reacció i del nazisme, debilità la unitat obrera i antifascista en el moment de començar la segona guerra mundial.

La unitat, els sofriments, la necessitat d'escalfar l'opinió comú han possibilitat el desenvolupament de potents blocs patriòtics en els quals la unitat dels treballadors.

LA NOSTRA LLUITA PER LA UNITAT

Llegint la premsa que publiquen els Partits i les Organitzacions antifranquistes de Catalunya, escoltant la veu de llurs homes autoritzats, examinant amb atenció totes i cada una de llurs accions, no és gens difícil d'apreciar moltes i importants discrepàncies, diferents punts de vista, desiguals graus de combativitat, de conseqüència i de convicció, a la vegada que tampoc, però, no és gens difícil de posar de relleu els innombrables punts de coincidència, no sols sobre qüestions de caràcter secundari, sinó també sobre molts aspectes fonamentals, decisius en els moments que vivim.

Aquesta impressió s'ha vist reforçada a través de les diverses reunions que, responen a la convocatòria del nostre Partit, estan celebrant els Partits i Organitzacions antifranquistes de casa nostra.

Per elles mateixes, pel fet mateix que pugnin celebrar-se, aquestes reunions tenen una gran importància i significació. Només constatant que són les primeres després de la nostra colpidora retirada, l'any 1939, ens indrem una demostració ben fefaent. I per això mateix, ens en felicitem.

Per altra part, el positiu canvi d'impressions que faciliten i fan efectiu l'intercanvi d'idees i el contrast de les diferents opinions, de les diverses posicions polítiques, contribueixen, si més no, a una notable clarificació de la situació política entre els diferents Partits i Organitzacions catalanes. I això, per ell sol, és també una important contribució a la victòria de la causa de Catalunya i de la República.

Nosaltres som, força ambiciosos en el terreny de la unitat nacional combatent de totes les forces antifranquistes catalanes, en el terreny de la unitat d'aquestes amb les de la resta d'Espanya. Com més àmplia

i més sòlida sigui aquesta unitat, millor serà per a tots, doncs, i més fàcil serà la victòria sobre el franquisme, més fàcil serà la construcció d'una Catalunya, d'una Espanya democràtica, lliure, pròspera i feliç. Nosaltres en som conscients i ens esforcem ben cordialment, però amb fermesa, a possibilitar l'entesa,

per Wenceslau COLEMER
Secretari del P.S.U. de C.

afrointant decididament totes les incomprensions, tots els malentesos, tots els obstacles, totes les actituds equívocues.

El constatar discrepàncies no ha de conduir-nos al pessimisme, a frenar la realització de la unitat i molt menys a impedir-la. És evident que sobre moltes qüestions importants existeixen i existiran discrepàncies. Penseu en una unitat completa, total, és a dir, en una fusió, és pensar en l'impossible. Els programes, les missions, les raons d'ésser de cada Partit, són ben diferents uns dels altres. En aquesta direcció, les úniques organitzacions que en propiciar-ho podrien trobar un bell marc d'entesa, adhoc fins a la fusió, són les forces sindicals, la U.G.T. i la C.N.T. Aquest aspecte del problema, però, no constitueix, evidentment, l'objectiu del present article.

Per a construir una casa, la que sigui, cal començar pels fonaments i no per la teulada. Per a forjar la unitat àmplia i sòlida de tots els patriòtics i democràtics catalans, de llurs Partits i Organitzacions, hem de començar pel que ja ens uneix sense majors esforços, deixant de banda tot el que ens separa.

No és just afirmar que no ens entendrem mentre i tant no discutim i arribem a un acord sobre allò que ens separa. Per que no unim-nos immediatament sobre la base d'aquelles coses en les quals ja coincidim tots?

L'objectiu de lluitar units, conseqüentment, fins al final victoriós, contra Franco i el seu règim miserable de terror i de fam, és comú a totes les Organitzacions i Partits antifranquistes catalans i això no és pas una qüestió sense importància, avui per avui és l'objectiu principal, el més immediat.

L'objectiu de restablir la República i les nostres llibertats democràtiques i nacionals, també és comú a totes les Organitzacions i Partits antifranquistes catalans i això tampoc no és pas una qüestió sense importància, car l'entesa sobre el futur immediat i la caiguda dels bandits franco-falangistes és un fet de prou importància i de prou transcendència per a no subestimar-lo.

Com entenem portar a cap aquesta lluita unita, quins procediments emprar a cada cas, com eixamplar

El problema no és entre Franco i el comunisme sinó entre Franco i el recobrament de la República

Franco i la Falange empen tota mena de procediments per a assegurar llur permanència al Poder, per a continuar assassinant i afamant els pobles hispànics.

Llançen llurs agents per tot arreu amb orientacions ben concretes per tal d'infiltrar en els rengles antifranquistes, de la classe obrera fonamentalment, corrents de passivitat i d'espera, de desànim i de capitulació.

Ultra això, es mostren els més decidits defensors de la política anticomunista. És són els inspiradors més conseqüents, seguint així les pedregades que foren llurs amos: Hitler i Mussolini. Es pot dir que són els executors del testament polític dels dirigents nazi-feixistes.

Tots recordem que el gloriosos moviment nacional fou organitzat enborrant la bandera de l'anticomunisme. Salvar del caos i del edonisme comunista un país que comptava amb una vintena de diputats comunistes i que no tenia cap ministre representant la classe obrera al Govern.

Sota el signe de l'anticomunisme s'assassinà els millors patriotes dels pobles hispànics, s'arruinà el nostre país, s'instal·là un règim que en tot moment ha estat una amenaça per a la pau i per al desenvolupament del progrés.

Un altre cop, avui, l'anticomunisme de Franco està en un lloc destacadíssim de

la seva acció política. La premsa diària vessa d'insults i de grolierries contra els comunistes. Això, per aquest, és un honor, puix que palesa, en col·locar-los, Franco i els falangistes, en el lloc preferencial de llurs atacs, que són els que amb més conseqüència lluiten per a liquidar el règim franquista. A l'inrevés d'altres, prefeixen els atacs de l'enemic que no pas llurs elogi.

Volem assenyalar de l'anticomunisme franquista un aspecte que és fonamental. És quan s'adreça a les capes conservadores del país i els diu que l'enderrocament de l'actual règim de Franco significaria un desastre per als pobles hispànics, que serà

el triomf del comunisme. Franco i la Falange, doncs, volen fer creure que després de llur règim de crims i de misèria, després de llur caos, no hi ha més sortida que el comunisme.

Volem recordar que Hitler, Mussolini, Pétain, Laval, Henriot, Tiso i altres «Quilings» repetien diàriament la mateixa cosa i això en els moments més crucials de la lluita dels pobles contra el nazi-feixisme.

Amb quina intenció s'ha fet i es fa avui aquesta propaganda insidiosa? Les intencions no poden escapar a ningú. L'objectiu és ben evident.

(Passa a la pàg. 2.)

DAVANT ELS NOUS MUNIC QUE ES PREPAREN Fem-los fracassar amb la unitat i el combat

Demà, dissabte, dia 28, es compleixen vint anys d'una de les traccions més grans i vergonyoses que registra la Història: Munic.

Avui, després d'haver acabat la lluita unitària contra el nazi-feixisme, hem pot comprovar l'abast d'aquell acte criminal. Les conseqüències han estat greus, doloroses. Pobles sencers han desaparegut, altres s'han transformat en munts de runes. Milions de vides humanes han estat sacrificades i no podran contribuir al desenvolupament progressiu de la societat. La Humanitat tot s'ha trobat davant l'abim més negre. Els pobles d'arreu del món recordaran amb horror els grans perills correguts després de la «pau» muniquesa.

Els claudicadors de Munic deien, després d'haver signat el pacte amb Hitler i Mussolini: «Quan nosaltres mirem la situació del món i d'Europa a l'hora actual, quin és el fet que domina tota la situació? Quin és l'element que ultrapassa en importància i en amplitud tots els altres elements? És el que la pau ha estat salvada. I la pau de Munic fou la guerra. La més cruel i sangrant que mai no s'hagi conegut.

Txeoslovaquia va ésser la primera víctima. Als muniquesos tant se'ls ordenava que la democràcia txeoslovaca els engolís per l'hitlerisme. «Es cert, l'acord de Munic disminuí el territori de Txeoslovaquia. La República txeoslovaca, però, pot prosseguir la seva vida lliure, proclamaven els homes de Munic.

La vida lliure d'aquells pobles dissortats són les tortures i els sofriments que han conegut sota el règim hitleria.

Munic va ésser l'expressió més característica de l'odi al poble i a la classe obrera. Va ésser fonamentalment el resultat de la política antisoviètica.

El objectius estaven ben precisats. El complot estava ben tramàt. El desenvolupament de la democràcia i del moviment obrer a cada país calia paralitzar-lo, anihilar-lo. La gran Unió Soviètica, el país del Socialisme triomfant, campiona de la política de seguretat col·lectiva, havia d'ésser destruïda. Les ensenyances i experiències que oferia als treballadors de tot el món la construcció del nou Estat Socialista havien d'ésser ofegades. Els muniquesos van voler

preparar el camí. Més tard llurs intencions fracassaren.

«L'avantatge primordial d'aquest agrupament és, en primer lloc, que Rússia n'és desarticulada» — clamaven les periòdiques reaccionàries.

Munic fou la tracció més descarada de les classes dirigents reaccionàries, de les forces decadents, les quals molaven per a no desaparèixer i cercaven «solucions» que poguessin salvar llurs interessos regressius, enfront dels «veritables interessos» nacionals de cada país, dels interessos de la pau i de la democràcia.

I en aquesta política de claudicació no mancaren els agents de l'imperialisme incrustats al moviment obrer que aplaudien frenèticament la «pau de Munic» i l'acceptaven com un preciós «adjudament». Era la millor justificació a llur política reaccionària, contrària als interessos de la classe obrera.

A Munic es donà estat oficial a la política d'engreixament del nazisme alemany i del feixisme italià. Hitler i Mussolini tenien les mans lliures per a continuar llur

acció de banditatge, per a prosseguir llur política d'agressions contra els pobles lliures, per a intensificar encara més llur intervenció a casa nostra.

Munic fou això per a nosaltres. Els «no intervencionistes» podien estar satisfets. Els Governos dels països respectius — en aquest cas d'Anglaterra i França — estaven d'acord, enfront de la voluntat de les masses obreres i de democràtiques, a que s'escanyés la República txeoslovaca.

Txeoslovaquia, Espanya, Àustria... foren les víctimes immediates. Altres països van seguir més tard. Anglaterra i França van conèixer, també, les greus conseqüències de la política de llurs muniquesos. Coventry i Oradour conegueren els mateixos horrors que Guernica, Praga i Viena. Als vint anys d'aquella tracció malgrat les dures i terribles lliçons passades, els democràtics provenen la preparació de nous Munic.

Lluny de liquidar els «darrers vestigis del nazi-feixisme a tots els països», es pacta amb ells, s'hi col·labora, s'hi coopera, s'hi descomoda i s'hi desferma nous i segants conflictes les conseqüències dels quals serien catastròfiques per a tots els pobles.

(Passa a la pàg. 2.)

Barcelona

El dia 7 d'aquest mes quatre guerrillers es presentaren a la fàbrica de filats i teixits Candells-Vendels, que s'ha destacat per la seva oposició a les demandes obreres, i s'apoderaren de 60.000 pessetes.

Santander

Expòs de Treviso ha tingut lloc un

Màlaga

L'alt comandament de les forces franquistes ha portat a cap durant el darrer mes d'agost grans operacions de repressió contra els guerrillers de tota aquesta província. Les forces que han participat en aquestes operacions són sobretot quatre companyies de la Guàrdia Civil i un tabor de moros. El resultat de les operacions ha estat un

Avila

A Robledo, terme municipal de Llanabita, tingué lloc fa uns dies un fort combat entre un grup de guerrillers i un destacament de la Guàrdia Civil. Malgrat haver estat concentrats nombroses forces contra els guerrillers, aquests, en abandonar el combat davant la superioritat de les forces enemigues, van poder internar-se a la muntanya sense tenir baixes.

MUNIC 1938

Uriarte, Montes, Consuelo Alonso i altres condemnats a mort HAN D'ESSER SALVATS!

Fa uns dies la Ràdio «Nacional» franquista anunciava que s'havia concedit la creu del mèrit militar i augment de

Per altra part, des de fa mesos setmanes, la repressió contra els combatents antifranquistes s'ha intensificat. Les presons són altre cop plenes de patriotes. Nombrosos lluitadors estan en perill de mort. Uriarte, membre del C.N. de les J.S.U. d'Euzkadi, Montes, Consuelo Alonso, Leon Encinas, Julio Sánchez, Macario Barjas, Nava, Huerta i tants d'altres patriotes són continuament torturats, sofreixen els pitjors maltractes.

El franquisme, una vegada més, empra els mètodes més salvatges del terrorisme nazi per tal d'impedir l'increment de la lluita dels nostres pobles que volen alliberar-se.

El coratge dels patriotes perseguits, torturats, caiguts a les urpes criminals dels botxins falangistes ha d'incitar tots els patriotes, qualsevol que sigui llur tendència, a treballar activament per a assolir una gran mobilització per a salvar les vides dels condemnats a mort, per a salvar els pobles hispànics.

Arreu del món la campanya per a salvar els antifranquistes empresonats i condemnats ha de recolzar en la nostra unitat combatent.

Ens interessa tots de salvar les vides dels combatents que lluiten a l'interior del país contra el règim terrorista de Franco i la Falange

La nostra Campanya d'Ajut al País "KERMESSES", BARRAQUES I COCARDES

Una de les iniciatives més recollides i posades en pràctica pel nostre companya arreu de França, és la participació a les festes populars patrocinades per les organitzacions franceses...

Barraques que són la popularització de la nostra lluita, de la nostra causa, del nostre Partit i que permeten de recollir més i més francs destinats als companys que lluiten a l'interior del país contra la dictadura franquista.

L'organització d'una barriada a l'interior del Partit és una demostració de l'esperit constructiu, de treball i d'emulació que senten els nostres militants. És constata amb quin entusiasme i abnegació responen unanimitament als companys, els quals, gràcies a llur dinamisme, arroseguen militants d'altres organitzacions i Partits a participar-hi, a aportar-hi, fraternalment, unitats, llur concurs, com a succèss, entre altres llocs, a Orleans, on amics d'Esquerra i de la C.N.T. han rivalitzat en esforços amb els militants del nostre Partit. Junts han participat a la construcció de la barriada i a la venda de productes, puix que comprenien que el resultat de llur treball prestigiaria el nostre poble, ajudava els millors dels seus fills que lluiten per a alliberar-lo.

L'activitat dels nostres militants, però, en el curs de les diferents kermesses i festes populars no ha de limitar-se a la construcció de barraques, sinó que s'ha d'aprofitar per a col·locar cocardes.

No obstant hi ha encara llocs que no s'han utilitzat com calia i els companys han deixat perdre l'oportunitat de popularitzar, així, la nostra lluita contra els botxins franquistes.

Per tot arreu existeix un ambient de cordial solidaritat envers la lluita dels pobles hispànics. Les gestes de la nostra classe obrera, les protestes dels nostres camperols, de les nostres veïnes dones i dels coratjosos joves, les accions combatives dels gloriosos guerrillers, són conegudes per tot arreu i gaudixen de la simpatia i admiració de tots els democràtics.

Cal, doncs, saber canalitzar aquesta solidaritat per a convertir-la en un mitjà pràctic a la lluita antifranquista.

No obstant això, en els diferents Departaments de França han d'ésser un motiu per a intensificar la nostra Campanya d'Ajut al País. Ha d'ésser un motiu per a fer conèixer encara més els sofriments dels pobles hispànics. Les savies lluites, els seus anhels de marxar fermament pel camí de la democràcia.

En cap festa popular no ha de mancar una barriada del nostre Partit. En cap festa popular no podem mancar les cocardes amb les quatre barres per a recollir la solidaritat de tots els democràtics.

En cap festa popular no pot mancar la presència del nostre poble, agermanat fraternalment amb els altres pobles d'Espanya i cridant ben alt que el nostre país està sotmès a un règim brutal feixista que és un perill per a la pau i per la democràcia.

Tot això sense perdre la perspectiva del treball unitari. Cal interessar als militants d'altres organitzacions i Partits amb s'ha fet en molts llocs i col·laborar tots junts a la gran tasca d'ajudar aquells que a l'interior del país ho donen tot per enderrocar el franquisme i recobrar la República, les llibertats de Catalunya i de la tots els pobles hispànics.

ORLEANS. — Heus ací les barraques del P.S.U. de C. i del P.C. d'Espanya mudades amb motiu de la festa anual organitzada per la Federació del Partit Comunista Francès.

PERPINYA Commemoració de l'Onze de Setembre

Per tal de commemorar la data de l'Onze de Setembre es van reunir al cementiri de l'Oest un nombre grup de catalans, els quals van depositar una garra al peu de la pedra que en l'esmentat cementiri recorda el sacrifici fet per Catalunya i la República pel segon president de la Generalitat restaurada Lluís Companys, per tal de simbolitzar en el president marítim tots els catalans, tant els del 1714 com els caiguts ara contra el feixisme, en lluita constant contra les invasions estrangeres de què ha estat objecte el nostre poble.

Va dir uns paraules adients a l'acte, el senyor Joan Alavedra, el qual va posar de relleu i grandesa d'aquests sacrificis i va demanar un minut de

silenci a la memòria de tots els nostres morts.

Els companys del Partit a l'Orne van celebrar darrerament tres festes per tal de recaptar cabals per a la Campanya d'Ajut al País. El primer va tenir lloc a Montagne amb la col·laboració del Partit Comunista Francès, els socialistes de la S.F.I.O., Lliga dels Drets de l'Home i la C.G.T.

El segon, que va constituir un gran èxit, va tenir lloc a Sees, fou organitzat pels mateixos espanyols del P.C. d'E., el P.S.U. de C. i la J.S.U. de C.

El tercer, ho fou a Fiers, organitzat per la C.G.T., després d'un míting contra Franco, presidit pel secretari local de la gran Sindical francesa, el qual tenia al seu costat un company de la C.N.T., un altre de la U.G.T., un de la Federació dels Sindicats de l'Orne i els companys del nostre departament, Escuer i Martineu.

El quadre artístic que va prendre part als festivals estava format per les companyes Joana, Genevieve i Genis, Martineu, Nuri Guinart, Encarnació Linero, Maria Teresa Santi, Anna Maria Muñozgorri, Constança Martínez, Carme i Paquita Montero, Dolores i Maria Domínguez, Ampol, Aurora González, Carme Arroyo i els companys Josep Muñozgorri, Lluís Guinart, Josep i Joan Santi i Joan Escuer.

Cal destacar el donatiu de les dones del nostre Partit a Montagne, per llur donatiu de 3.450 francs, producte de la rifa d'un jersei de llana que elles havien confeccionat a aquest objecte.

El problema no és entre Franco i el comunisme...

(Ve de la pàg. 1.) Franco i la Falange han pogut comprovar que l'entusiasme franquista de certes capes conservadores s'ha aigualit. Gent que havien preparat activament el calze de la guerra, que s'ajudaven a triomfar, avui estan en franca oposició a l'Estat nacional-sindicalista. En alguns s'ha desvetllat un patriotisme que topava amb la política de sotmissió del règim als interessos dels imperialistes feixistes alemanys, ahir, i als interessos dels imperialistes anglo-saxons, avui. En altres ha estat el desencall de la guerra allò que els ha fet reaccionar

AVIS IMPORTANT

Comuniquem a tots els corresponents i subscriptors de "LLUITA" que en el successiu enviam a tots els llegidors de periòdics i altres materials al nostre Compte Corrent Postal:

Paris c.: 5560-55 LLUITA

33, rue Grange-aux-Belles, PARIS-X.

Recomanem igualment la suspensió total de tramessa de correspondència a 15, rue Montmartre, i fer-ho des d'ara a l'adreça següent:

ANTONI BIOSCA, 8, avenue Mathurin-Moreau, PARIS-XIX.

En cap cas no havem d'enviar diners a aquesta adreça, Utilitzeu només per a això el compte corrent postal.

Insistim sobre la necessitat de prendre bona nota d'aquestes instruccions, puix que altrament podria ocórrer que les cartes i liquidacions no arribessin a les nostres mans.

Un esdeveniment històric

(Ve de la pàg. 1.) dors ha estat un dels factors de primer ordre.

La creació de la Federació Sindical Mundial, així com els organismes que apleguen milions i milions de dones i de joves, són aspectes importants i positius de l'ambient unitari que ha forjat la lluita antifranquista i per l'alliberament dels pobles.

No ha estat mai gens fàcil de poder forjar la unitat. En tot moment han sorgit els agents divisionistes, els provocadors, aquells que servien els interessos de l'enemic i de llurs pobles o de llur classe.

En aquest vintena d'aniversari del fet històric que comentem la situació unitària entre les diferents forces antifranquistes catalanes i espanyoles deixa d'ésser falagueria. Tanmateix val a dir que no ens han mancat llavors ni experiències per a comprendre que la manca d'unitat només afavorirà els interessos comuns, en aquelles que Franco i la seva Falange d'assassins.

Les forces obreres espanyoles estan dividides. Dues U.G.T., dues C.N.T., dos P.S.O.E. Només el Partit Comunista, fidel als seus principis revolucionaris, a la seva doctrina marxista-leninista-stalinista, fidel a l'esperit d'unitat obrera de la Primera Internacional, és manté cohesionat, fort, combatiu, capaç de les més grans realitzacions històriques.

Les forces republicanes manquen també de cohesió i els diferents mitjans que hom retroba en llurs regles no beneficien gens la causa de la unitat antifranquista.

A Catalunya la situació és potser més favorable. La presència del P.S.U. de C., una gloriosa i positiva experiència d'unitat entre comunistes i socialistes, ha determinat poder mantenir una U.G.T. secretament unida entorn del seu Secretariat, i així malgrat els intents

de divisió fomentats pels trotsquistes i altres desferres infiltrades en els rengles obrers.

EL P.S.U. de C., fruit de la unificació de les quatre partits obrers, ha estat sempre conseqüent en la defensa d'una línia política d'unitat obrera i antifranquista. Hem treballat perquè esdevinguí una realitat i continuarem treballant en aquest sentit. Sabem que defensem, així, els interessos del nostre poble i dels treballadors de Catalunya.

Aduhc quan nosaltres críem i denunciem falles, debilitats i errors d'altres sectors obrers i antifranquistes, estem convençuts de treballar per la unitat, car és en la mesura que aquelles falles, debilitats i errors es corregixin, com la unitat esdevé més fàcil.

De vegades se'n diu: «Ulleu fer la unitat i sempre us poseu amb nosaltres». A això hem de contestar que no hi ha cap organització ni Partit que sigui atacat amb tanta força i a vegades brutalitat com el nostre. Amb tot el P.S.U. de C. prossegueix el seu camí. Defensa la unitat obrera i antifranquista, la unitat dels treballadors del camp i de la ciutat, la unitat de tots els pobles hispànics, amb més resolució i fermesa que mai.

No podem fer altrament. Nosaltres no volem deturar el desenvolupament històric de la unitat, el qual fou i és, en totes les èpoques i situacions, la força essencial que ha marcat la marxa progressiva dels pobles. I que serà, és vulgui o no, la força que determinarà l'ensorrament del franquisme i possibilitarà el recobrment de la República, de la Democràcia i de les llibertats nacionals de Catalunya i de tots els pobles hispànics.

Fent-ho així hauran restat, també, fidels a la gran obra de Carles Marx, a l'esperit unitari de l'Associació Internacional dels Treballadors.

Però, en el curs de les diferents kermesses i festes populars no ha de limitar-se a la construcció de barraques, sinó que s'ha d'aprofitar per a col·locar cocardes.

No obstant hi ha encara llocs que no s'han utilitzat com calia i els companys han deixat perdre l'oportunitat de popularitzar, així, la nostra lluita contra els botxins franquistes.

Per tot arreu existeix un ambient de cordial solidaritat envers la lluita dels pobles hispànics. Les gestes de la nostra classe obrera, les protestes dels nostres camperols, de les nostres veïnes dones i dels coratjosos joves, les accions combatives dels gloriosos guerrillers, són conegudes per tot arreu i gaudixen de la simpatia i admiració de tots els democràtics.

Cal, doncs, saber canalitzar aquesta solidaritat per a convertir-la en un mitjà pràctic a la lluita antifranquista.

No obstant això, en els diferents Departaments de França han d'ésser un motiu per a intensificar la nostra Campanya d'Ajut al País. Ha d'ésser un motiu per a fer conèixer encara més els sofriments dels pobles hispànics. Les savies lluites, els seus anhels de marxar fermament pel camí de la democràcia.

En cap festa popular no ha de mancar una barriada del nostre Partit. En cap festa popular no podem mancar les cocardes amb les quatre barres per a recollir la solidaritat de tots els democràtics.

En cap festa popular no pot mancar la presència del nostre poble, agermanat fraternalment amb els altres pobles d'Espanya i cridant ben alt que el nostre país està sotmès a un règim brutal feixista que és un perill per a la pau i per la democràcia.

Tot això sense perdre la perspectiva del treball unitari. Cal interessar als militants d'altres organitzacions i Partits amb s'ha fet en molts llocs i col·laborar tots junts a la gran tasca d'ajudar aquells que a l'interior del país ho donen tot per enderrocar el franquisme i recobrar la República, les llibertats de Catalunya i de la tots els pobles hispànics.

Per tot arreu existeix un ambient de cordial solidaritat envers la lluita dels pobles hispànics. Les gestes de la nostra classe obrera, les protestes dels nostres camperols, de les nostres veïnes dones i dels coratjosos joves, les accions combatives dels gloriosos guerrillers, són conegudes per tot arreu i gaudixen de la simpatia i admiració de tots els democràtics.

Cal, doncs, saber canalitzar aquesta solidaritat per a convertir-la en un mitjà pràctic a la lluita antifranquista.

No obstant això, en els diferents Departaments de França han d'ésser un motiu per a intensificar la nostra Campanya d'Ajut al País. Ha d'ésser un motiu per a fer conèixer encara més els sofriments dels pobles hispànics. Les savies lluites, els seus anhels de marxar fermament pel camí de la democràcia.

En cap festa popular no ha de mancar una barriada del nostre Partit. En cap festa popular no podem mancar les cocardes amb les quatre barres per a recollir la solidaritat de tots els democràtics.

En cap festa popular no pot mancar la presència del nostre poble, agermanat fraternalment amb els altres pobles d'Espanya i cridant ben alt que el nostre país està sotmès a un règim brutal feixista que és un perill per a la pau i per la democràcia.

Tot això sense perdre la perspectiva del treball unitari. Cal interessar als militants d'altres organitzacions i Partits amb s'ha fet en molts llocs i col·laborar tots junts a la gran tasca d'ajudar aquells que a l'interior del país ho donen tot per enderrocar el franquisme i recobrar la República, les llibertats de Catalunya i de la tots els pobles hispànics.

MESTRE FAU CASALS NOMENAT FIL ADOPTIU DE BEZIERS

El dia 15 de setembre, el Casal Català de Beziers, sota el patronatge de l'Alcaldia d'aquella ciutat organitzà una gran Diada Catalana en la qual participà el Mestre Fau Casals.

El Casal Català i una delegació de la municipalitat, en la qual figuraven l'alcalde, M. Lazare, Mr. Sesé, Etienne Fabre, Farges, Ressel etc. disposaren una garba de flors al Montment als Morts.

Es davant un públic nombros i entusiasta que foren ballades les sardanes a les populars «Alles» de Beziers.

Més tard es celebrà a les sales de l'Alcaldia un d'honor a Pau Casals. Assistiren, entre altres, els Srs. Nogué i Bizet representant el President de la República Espanyola i el President del Govern senyor Giral, el conseller senyor Antonin Rovira Virgili en representació del President Irla. Cal remarcar la presència de diferents representants dels Partits i Organitzacions antifranquistes catalanes i espanyoles. El P.S.U. de C. estava representat pel company Lluís Català, secretari general del departament de l'Herault.

L'alcalde de Beziers pronuncià un breu discurs en el qual, després de saludar en Pau Casals d'artista incomparable, i humanitari, expressà la satisfacció de

la població de poder acollir el gran Mestre i nomenar-lo ciutadà d'honor de Beziers.

Diuen que al vespre i en el quadre magnífic de les Arenes, tingué lloc el

PORT VENDRES

Els companys del nostre partit i els del P.C. d'Espanya han volgut honorar la memòria dels 38 compatriotes que van morir als «varels-hospitals» «Marechal-Liaurey» i «Cany», durant l'any 1939, tots els soldats de l'Exèrcit de la República.

Amb aquest motiu van decidir construir un monument, per la qual cosa es posaren en contacte amb els altres Partits i Organitzacions, els quals, malauradament presentaren només que excuses.

El monument ha estat inaugurat fa uns dies. Tingué lloc una gran manifestació a la qual assistiren totes les autoritats civils i militars de Port-Vendres, així com representacions del P.C.F. i de la C.G.T.

Assistiren, també, gran nombre de residents espanyols, tots ells vinguts a retrar un darrer homenatge a aquells que a les trinxeres de la República van saber combatre amb heroisme exemplar contra el nazifeixisme invasor i els traïdors franquistes.

concert a profit de les obres de beneficència de Beziers.

La primera part començà per les audicions de sardanes interpretades per la «Cobla Catalana», de Perpinyà, així com per l'actuació de l'Esbart Dançard del Casal Català de Tolosa. S'acabà per un concert donat per la Coral «Deodat de Severac», dirigida pel mestre Ar. Mengo.

La segona part fou totalment consagrada al concert donat per l'orquestra municipal sota la direcció del mestre Paul Alary i amb la participació de Pau Casals.

Després del concert el Mestre rebé grans ramells de flors oferts pel Casal Català, P.S.U.C. P.C. d'E., Unió Donas de Catalunya, «Unión Mujeres Espanyolas» i les Joventuts Llibertàries.

En el curs de l'estada de Pau Casals a Beziers es celebraren diferents recepcions al «Club Taurino» i a la «Casa de Espanya» que foren molt concorregudes.

Per tot arreu es palesà la gran estima que mereix una de les més grans glòries universals de la música, estima i homenatge a un home que ha palestat en diferents ocasions el seu patriotisme i la seva repulsa al règim opressor que esclavitzà els pobles hispànics.

AL "PARADIS FRANQUISTA" Els problemes de la vivenda i de la vida cara

Un dels escàndols que durant el règim franquista ha adquirit majors proporcions i del qual volem parlar avui és el que s'ha produït amb el problema de la vivenda.

La habilitació dels habitatges i barraques que els articles propis de la construcció es troben subjectes a l'estraperlo més descarat. El ciment i el ferro ocupen el primer lloc. Només els contractistes falangistes o amics dels ministres tenen la possibilitat d'adquirir els materials a preus molt baixos i a preus mòdics i en quantitat suficient sense córrer el risc d'haver de parar l'obra el moment menys pensat per manca de material.

Aquells que no són falangistes ni amics dels ministres no tenen mai la seguretat de poder comptar amb els materials necessaris i és a base de fer-se amics dels amics dels ministres, únic conducte per mitjà del qual poden adquirir a preu d'amics, pagant a 40, allò que al mercat normal val 20, els articles que necessiten.

Malgrat això, a causa de la conseqüència el preu dels lloguers, els quals, com a promig estan fixats entre 150 i 200 pessetes al mes l'habitatge per a una persona i de 500 fins a 700, un pis per a una família de 4 o 5 persones.

Malgrat això, el salari mig d'un obrer és de 20 a 25 pessetes el dia que treballa i que es dona una mitjana setmanal d'un i dos dies de festa per la paritització parcial en el que es troba la indústria i la conclusió s'establirà per ella sola.

Això, però, no és tot quan podem dir respecte el problema de l'habitatge. L'abus més gran que existeix és el de disposar a disposició del públic una casa o un bloc de cases. Es pot circular per tot el centre i pels quatre costats de Barcelona i no es veu pas ni un sol dels papeters que anys enrera s'acostumava a posar per les finestres dels edificis antics que un pis estava deshabitats: ni un retol a les cases a punt d'acabar oferint pisos per a llogar. En canvi, per poc que hom s'interessa, aviat s'assabenta que una casa per a la construcció de la qual totjust han començat a fer els fonaments i ja a tots els pisos arrendats i a cert. Existeix una xarxa d'agències i d'administradors els quals paguen al propietari d'una finca el lloguer des del mateix moment en què ha començat la construcció. Aquest fet es tradueix en la pràctica del sistema de traspassos, la transacció dels quals entre els llogaters i les agències o administradors es porten a cap mitjançant l'«bonament» que alguna vegada arriba a la quantitat de 20.000 pessetes.

Això significa simplement una estafada conseqüent i consentida per les autoritats per a la família benestant que va a ocupar la casa i un assassinat col·lectiu per

entre les masses republicanes i populars, per a afavorir el compromís al qual aspira. Tanmateix, assegurem que els seus efectes no trascendiran ni poden excedir dels límits de les capes modestes de la producció i del comerç, fet que es tradueix en un reforçament de l'estraperlo del gran comerç, de la gran indústria, del gran terratenent.

Afegim a aquest niu de robarotri el sistema de criminalitat més refinat, no sols la persistència, sinó l'augment de la persecució i el terror sense fi i tindrem la imatge exacta del règim que a Mr. Benín els edols ajuden a enderrocar: puix que la seva esmentada priva de produir amb la seva acció cap esforçament als pobles hispànics. Vella amb una tal «col·lectivitat» pot benestar de les nostres masses populars, que fins fa el sacrifici d'«emportar-se» del país els productes alimentaris de primera necessitat: oli, patates, fruits secs, taronja, etc. i els industrials, com són el mercuri i altres. Sembla preocupat a fer la felicitat del poble espanyol, ven a Franco accions de bon bardeig, centrals elèctriques per a assaigs atòmics, vaixells de guerra...

Franco, Falange i els nazis alemanys que es troben al nostre país li ho agraeixen i el Sant Pare el beneeix.

QUADERNS COMUNISME

Revista editada pel C.C. del P.S.U. de C.

N.º 6 - Setembre 1946. Articles de Wenceslau Colomer, Josep Moir, Trini Revollós, Joan Blázquez (César), Amadeu Bernadó, Alexandrov. Crònica Internacional.

Preu: 20 francs. Subscripció a 5 números, 100 francs.

Adreceu-vos a Antoni Biosca, Edicions «LLUITA», — 8, Mathurin Moreau, Paris (19).

TOLOSA Curset de capacitació política

Tenint en compte el desig de superació política manifestat en diferents ocasions pels militants del nostre Partit a Tolosa, el Comitè Departamental de l'Alt Garona ha organitzat un curset de capacitació política i que consisteix a estudiar els materials editats pel Partit i els de dirigents volguts del moviment obrer a cada país.

La segona reunió d'estudi tingué lloc el propassat dissabte a l'estatge del P.S.U. de C.

L'assistència fou molt nombrosa. El material d'estudi fou el discurs que Jordi Dimitrov pronuncià a la Conferència del Partit Obrer (dels comunistes) de Bulgària.

El company Pere Ardiaca, secretari general del Comitè Departamental, glossà primer tots els aspectes del discurs per a treure'n les conclusions necessàries de cara a la situació actual, així com pel treball del nostre Partit.

Pere Ardiaca insistí sobre la necessitat de la capacitació política per tal d'ésser cada dia més útils al nostre Partit i portar a terme les tasques unitàries i de combat que han de permetre la liquidació del franquisme i el recobrment de les llibertats democràtiques i nacionals de Catalunya i dels altres pobles hispànics.

En acabar la seva exposició, la qual fou seguida amb atenció remarcable per tots els assistents, van intervenir en la discussió, els companys Dalmau, Pena, Escandell, Puigerver, Ordeig, Puig, Oliveres i Portet.

entre les masses republicanes i populars, per a afavorir el compromís al qual aspira. Tanmateix, assegurem que els seus efectes no trascendiran ni poden excedir dels límits de les capes modestes de la producció i del comerç, fet que es tradueix en un reforçament de l'estraperlo del gran comerç, de la gran indústria, del gran terratenent.

Afegim a aquest niu de robarotri el sistema de criminalitat més refinat, no sols la persistència, sinó l'augment de la persecució i el terror sense fi i tindrem la imatge exacta del règim que a Mr. Benín els edols ajuden a enderrocar: puix que la seva esmentada priva de produir amb la seva acció cap esforçament als pobles hispànics. Vella amb una tal «col·lectivitat» pot benestar de les nostres masses populars, que fins fa el sacrifici d'«emportar-se» del país els productes alimentaris de primera necessitat: oli, patates, fruits secs, taronja, etc. i els industrials, com són el mercuri i altres. Sembla preocupat a fer la felicitat del poble espanyol, ven a Franco accions de bon bardeig, centrals elèctriques per a assaigs atòmics, vaixells de guerra...

Franco, Falange i els nazis alemanys que es troben al nostre país li ho agraeixen i el Sant Pare el beneeix.

EDICIONS LLUITA

Ens plau de comunicar a tots els nostres militants i lectors del nostre portaveu que les «EDICIONS LLUITA» posen a llur disposició les obres següents:

- Historia del Partit Comunista (bolchevique) de la U.R.S.S. ... 50 frs
LENIN: «El Estado y la Revolución» ... 30 »
STALIN: «El marxismo y el problema nacional» ... 20 »
«La gran guerra patria de la Unión Soviética» ... 20 »
«El materialismo dialéctico y el materialismo histórico» ... 10 »
«Lenin» ... 60 »
MARX y ENGELS: «Sobre el prusianismo reaccionario» ... 15 »
PLEIANOV: «La concepción materialista de la historia» ... 15 »
«El papel del individuo en la historia» ... 10 »
MICKAILOV: «La fuerza de Rusia» ... 30 »
«Sus nombres forman legión» ... 30 »
«Esbozo biográfico de Stalin» ... 15 »
M. YLLARINOVICH: «Kutuzov» ... 20 »
Z. SEREBREMIKOV: «La mujer en la Unión Soviética» ... 20 »
N. TYONOV: «Relatos de Leningrado» ... 10 »
CULOBROV: «Bragación» ... 80 »
ALEXANDROV: «El fascismo, enemigo jurado de la Humanidad» (esgotat)
«Stalingrado» (esgotat)
YALOLASKI: «La gran guerra del Pueblo Soviético por la Patria» (esgotat)
SCHERBAKOV: «Bajo la bandera de Lenin» (esgotat)
J. SHUR: «Heroísmo del trabajo en las empresas soviéticas» (esgotat)
ILYA EHREMBURG: «Resistir» (esgotat)
A. TOLSTOI: «Los audaces» (esgotat)
«La Constitución de la U.R.S.S.» (esgotat).

Totes les publicacions esgotades ho són d'una manera provisional. Feu les comandes acompanyades de llur import a: ANTONI BIOSCA. — «EDICIONS LLUITA», 8, Av. Mathurin Moreau, Paris (19).

Magnífic esforç personal de cinc companys de Bouillac (Dordogne) Els militants de l'Aude lliuren 4.500 fs. i amb llur exemple demostren que arreu existeixen possibilitats d'ajudar "LLUITA"

Per manca d'espai ens és impossible esmentar tots els exemples que ens arriben d'arreu de França que passen la gran estima i prestigi de què gaudim el nostre portaveu, especialment, però, la voluntat dels companys que despararint tots els escolis materials que dificulten llur superació constant, especialment en uns moments en què cada dia és més necessari que arribi a tots els catalans la veu i les orientacions del Partit de la classe obrera i del poble de Catalunya, del Partit que sense debilitats, intransigentment i lleial, mena el combat per una solució justa i democràtica, republicana i progressiva, per una solució que assegurui els interessos i les llibertats dels pobles hispànics i sigui una garantia de pau i benestar pel seu esdevenidor.

Volem destacar, però, entre altres, els companys de l'Aude que, unts amb la remesa de 4.500 frs. ens diuen: LA CRIDA QUE FEREM PER AJUDAR EL NOSTRE PORTAVEU HA ESTAT MOLT BEN ACOLLIDA I TREBALLA EL PARTIT S'HA POSAT AL TREBALL.

Són nombroses les iniciatives que els companys de l'Aude ens comuniquen. Per exemple, els companys de Carcassonne, la foto dels quals publiquem, varen dedicar un ramenge a arrencar herba per a fer respalls. La companya Margarida Brias, que es troba totalment isolada en un petit poblet, es dedica a fer creixer dos gossos de raça, als quals ha tingut la paciència de criar amb biberó, i amb el producte de llur venda aportarà una bona contribució personal a l'ajut a «LLUITA» demostrant que arreu, d'acord en els regons més apartats, existeixen possibilitats de realitzacions pràctiques. I que direm d'un grup de companys d'Alairan que s'han compromès a dedicar alguns diners a caçar conills...

Què magnífic és l'exemple d'abnegació i entitat que estimem al nostre portaveu que ens ofereixen els com-

panys de Bouillac (Dordogne)! Els 3.500 fr. rebuts d'aquest Departament, de què donarem compte en la darrera edició, és el fruit de cinc jornades festives dels companys Joan Jané, Jordi Vandrèu, Pere Serra, Antoni Espasa i Benet, enans que els quals han destinat aquestes jornades de repòs per a anar a treballar al bosc, i han lliurat íntegrament el fruit de llur treball per l'ajut a «LLUITA».

Volem destacar també una carta rebuda dels companys de l'Eure, Departament de mol poca concentració de catalans, els quals ens diuen:

«Es perquè sabem valorar justament la gran importància que significa el nostre portaveu en la lluita contra el franquisme, que us prometem cobrir amb escreix la quantitat que ens heu assignat.»

Els companys de l'Eure, però, no

obtiden tampoc la tasca essencial d'increment de la difusió de «LLUITA», i com els de l'Alt Garona, s'han plantejat visitar tots els catalans de les localitats del Departament i oferir-los «LLUITA» i invitar-los a subscriure's.

Són nombrosos els companys que manifesten predisposats a fer-se càrrec de l'import dels sis primers mesos d'una subscripció destinada a un altre català.

UN ANNI D'ACTIVITAT DE LA F. S. M.

El Comitè Executiu de la Federació Mundial... El balanç d'aquest primer any d'activitat...

JAPÓ. — El Quarter General de Mac Arthur ha prohibit als diaris japonesos de publicar el discurs...

Qui mou la campanya antisoviètica?

No és d'avui que Franco fa antisoviètic. Què aquesta bandera la que aixeca per tal de realitzar la seva traïció...

L'essencial és que les forces de la democràcia s'uneixin i no tan sols per a "defensar" la democràcia, sinó per a fer de la democràcia un règim actiu, enèrgic i combatiu

diu el camarada TOGLIATTI, en parlar de la situació a Itàlia

Amb motiu de la Conferència Internacional del Partit Comunista, el camarada Togliatti ha pronunciat un important discurs polític...

La causa del malestar d'Itàlia. ESPRES D'haver acordat que amb la difusió d'aquesta mena d'articles...

EMILI PEYDRO del C.E. de les J.S.U. de C.

En unes eleccions que adhoc els observadors més reaccionaris han reconegut que havien transcorregut...

l'orn de la reacció i del feixisme. En aquest moment, tal vegada no es tenia...

Cal mantenir Itàlia fora de les intrigues internacionals

Cal mantenir Itàlia fora de les intrigues internacionals. H.M. no pot tornar al feixisme per la situació internacional del país...

D'arreu... D'UNA SETMANA A L'ALTRA ...del món

TRIESTE. — El coronel Fodden és el cap de les forces de policia anglo-americana assignades a la vigilància...

L'ESFORÇ CREADOR DELS POBLES SOVIETICS

L'ESFORÇ CREADOR DELS POBLES SOVIETICS. A la unió soviètica. Han passat quatre mesos d'enguà que va començar la campanya d'emulació socialista...

La Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya al Congrés Estudiantil de Praga

Del 18 al 31 del passat mes d'agost tingué lloc a la ciutat de Praga el Congrés Mundial d'Estudiants...

Conferència antifranquista a Mèxic

Els Sindicats mexicans, junt amb els diferents organitzacions i Partits republicans espanyols, han organitzat una Conferència que ha començat el 24 d'aquest mes.

BREST

El dia 8 de setembre la Federació de Finisterre del Partit Comunista Francès organitzà la seva festa anual, la qual assolí un gran èxit.

ELS JOVES BASCOS de Londres ENTRE NOSALTRES

El proper dia 3 d'octubre, a la Sala de la Mutualitat, tindrà lloc el festival de representació del quadre Artistic dels Joves Bascos exiliats a Londres...

FESTIVAL ARTISTIC

Dijous 3 d'octubre a les 9 del vespre La Federació de les J.S.U. d'Espanya presenta a la Sala de la Mutualitat de París...

Davant els nous Munic que es preparen

Anticomunisme i l'antisovièticisme són dos mots impulsors dels plans d'aquests continuadors de la política del setembre del 1938...

